

Kalditximikoy (Men de Illetes, 2017)
Maria Sevilla Paris

Crua. Beste víva. Repugnant. I crua
mentider com déu qui hanat-le la carni
un avenc. Postar fa susc i es
el meu ventre es
vergüent vacular:

ben arran del pectoral. Ben al límit del
isplau i me la posa ben fineta. Me la talla
i mordes. —Cincunata quilogrames de carn
llenguent entre les dents. Poc després.
em tallar. Me's mangio blaus i

Els meus esfímetres. La meva recutura vertebral.
pell clàssica. La crua. La meva
crua. Beste víva, però crua. La meva
prometent-me el tall més tendre. I jo tan
mentidera com la dona del mercat
no es on és. Postar fa susc i es

El panrees: no sé on és. La meva
mentidera. La plena: no sé on és.

La plena. Llososa. Llososa entre les dents i
rosa barregant-se amb quaniments de base
lactica. La sang me l'alguiró fent-se
I mentidera. La sang me l'alguiró fent-se
llenguenta entre les dents. Poc digesiva.
carn llustra en la mangina blava i

Crua. Beste víva, però crua. La meva
mentidera com la mangina blava i

Bleu, saginant, à point, bien cutit

Tenien localitzada la veritat
en un regalimar d'oli
fent el xim-xim,
vessant tòxica i resplendent sobre bidons
guardians
de les còpies de les còpies
d'una memòria entagetedora,
reduïda com l'alè dels morts.
Però ja no hi ha un cel que plogui mimosament
i calmi, de mica en mica, i plogui i calmi, de mica en mica,
sobre aquesta riuada
descontrolada de radioactivitat. Però ja no hi ha un cel.
Aquest cel que ja no té més curiositat. Aquest cel que no dóna més llum.
Aquest cel que no desperta.

Tenien ben llunada, plena de cares
la veritat
fent el xim-xim
la copa ben plena
vessant cabalosa, salvatgina
sense palanca de fre ni mar.

Raquel Santanera
De robots i màquines o un nou tractat d'alquímia
(El Gall Editor, 2018)

© Aran Rodríguez
Súyo
Garrard

Celia Sánchez-Mústich
On no sabem (Ed. 3i4, 2010)

No vige dir "crec en tu"
però no crec que et h'diguis.
Els un altre, ten sols.
Pocpoderts creador
no del cel ni de la terra
simó del batre d'ales
de la poca va creixent
de la paraula que n'era desconnecte
et dic déu i es només l'abreixatura
de l'escriví final i la volada impensable,
de l'ocell al sol, i poser
simó del batre d'ales
Pocpoderts creador
no del cel ni de la terra
Els un altre, ten sols.
I et dic déu
en l'instant de computer-les.
que en tots els grates
tallament el complimento
simó per creure-hi,
però hi creue-hi,
però no crec en tu"

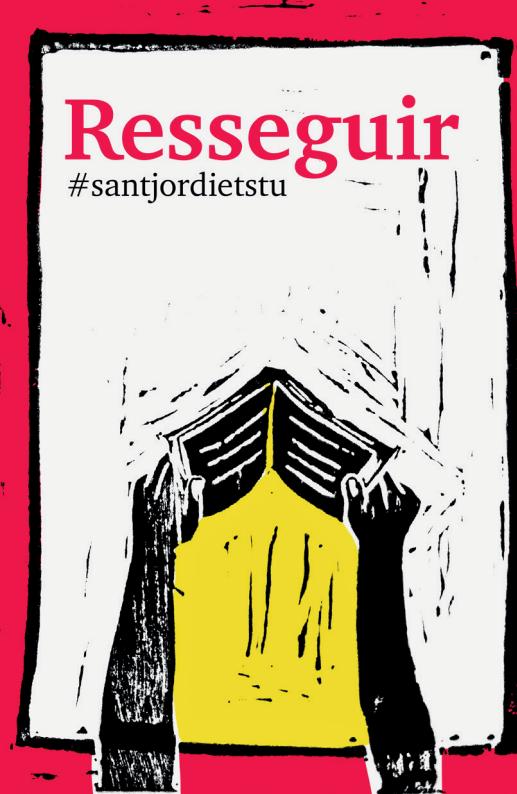
Nom incert

Aquesta obra forma part de la campanya
#santjordietstu i ha estat creada
desinteressadament gràcies a la col·laboració
dels i les artistes:

Aran Rodríguez
Celia Sánchez-Mústich
Eva Gárate
Iñaki Beaskoa
Maria Sevilla Paris
Raquel Santanera

Il·lustració de la portada: Calu Barberà
Maquetació: Pau Ramírez

Totes les obres presents en aquest llibret són propietat dels
seus autors i autòres. No es permet el seu ús sense la seva
expressa autorització.

Com crear el teu llibret?

